

Životije Ranković – Žika

Prvenstvo Evrope za kadetkinje, 1984 Peruđa , Italija /7 mesto/

Stoje s leva: trener Životije Ranković, Ljiljana Stubljar, Marijana Kostić, Suzana Vračar, Ines Grozdanović, Razija Mujanović, Vesna Jovanović, selector Mihajlo Vuković
Čuće s leva: Radica Stošić, Ana Radić, Katarina Vranić, Andelija Arbutina, Danira Nakić i Marina Babić

Rođen 14.9.1940 u Jagodini, gde završava gimnaziju 1958 godine i iste godine upisuje fakultet za fizičko vaspitanje u Beogradu, odnosno u to vreme FŠFV. Kao srednjoškolac bavio se svim sportovima sa dosta uspeha a kao student probao da igra košarku u Partizanu, ali veoma kratko.

Na fakultetu, gde mu je profesor bio Aleksandar Nikolić bio asistent na predmetu košarka. U to vreme nije bilo specijalizacije, već je spremao samo profesore fizičkog vaspitanja. Pored profesora Nikolića posvetio se košarcima i to su bili počeci njegovog rada vezanog za trenersku struku.

Po završetku studija zaposjava se kao profesor u XI Beogradskoj gimnaziji. Bio u dilemi između rada u školi kao profesor ili kao trener i počinje da radi paralelno kao trener u Partizanu i profesor u školi što je naišlo na razumevanje u Partizanu.

Na predlog Ranka Žeravice, koji je u to vreme bio trener prvog tima, registrovao žensku ekipu selekcije XI Beogradske gimnazije za Partizan 1974. godine, kada počinje stvaranje novoformirane ženske ekipe Partizana. Kasnije je ta ekipa, stasala u vrlo ozbiljnu selekciju, dala je dve reprezentativke Jugoslavije Majstorović Biljanu i Stanojević Ljiljanu.

Sa tom ekipom radio do 1982 godine kada je Partizan bio finalisti kupa Jugoslavije. Igrao je finale u Zagrebu i biva porazen od Montinga. Posle ovog uspeha uprava Partizana je trazila da Žika profesionalno preuzme ekipu, što Žika nije želeo da prihvati.

Od 1983 godine prelazi u Voždovac, gde preuzima mlađe selekcije i u to vreme u Voždovac sa Žikom prelazi Milorad Erkić legenda OKK Beograda. 1983 i 1984 godine sa Voždovcem osvoja prvenstvo Jugoslavije za kadetkinje u Senti, prvenstvo Jugoslavije za omladinke u Skoplju i prvenstvo Jugoslavije za juniorke u Ulicinju 1983 godine i Ljubljani 1984.godine .

1984 godine Žika je pomocni trener kadetske ženske reprezentacije Jugoslavije u Peruđi a 1985 godine u dogovoru sa Erkić Miloradom dolazi u OKK Beogradu, gde sa trenerom Dragoljubom Pljakićem vodi prvi tim.

Stoje: Životije Ranković, Petar Dimitrijević, Tomo Vujović, Almir Hadžišehović, Vuk Ivanović, Jovan Stanišić
Čuče: Nikola Todić, Uroš Milutinović, Andrej Jelić, Milan Smiljković, Andreja Stojančev, trener Boris Buser

U sezoni 1986 /1987 Žika postaje trener prvog tima OKK Beograda (generacije Simendić, Ristanović, Nikolić, Marojević, Tomić, Mihajlović, Karaman). Zbog velikih obaveza oko prvog tima i rada u školi napusta prvi tim i iste godine preuzima vođenje juniora OKK Beograda. Kao trener juniora, a kasnije i kordinator za rad Mlađih selekcije, radio do 2015 godine. Za taj period dosta igrača je igralo za prvi tim (Kuzmanović, Vićentić, Puzić, Živković)

1990 godine juniori OKK Beograda osvojili su prvenstvo Srbije u Kraljevu. U toj generaciji kao juniori igrali su Kuzmanović, Vićentić, Kokoškov, Kojić i mnogi drugi.

Stoje: Aleksandar Radenković, Milan (prezime nepoznato), Milan Rikić, Luka Kojić, Vladimir Kuzmanović, Žika Ranković

Čuće: Goran Kovandžić, Igor Kokoškov, Vladimir Perović, Jasmin Golić, Aleksandar Bogićević Nedostaju: Branislav Vićentić, Blažo Knežević i Dragan Milanović.

1996 OKK Beograd osvaja juniorsko prvenstvo Jugoslavije, nazvano McDonalds liga koje je održano u Beogradu a učesnici finala bili su Proleter Zrenjanin, Partizan Beograd, Železnik Beograd i OKK Beograd.

Stoje: Petar Marković, Vladimir Avlijaš, Andrija Vuković, Mile Batalo, Marko Batalo, Životije Ranković
Čuće: Nikola Dacević, Uroš Subotić, Branko Pužić, Bojan Nikolić

Pored navedenog trenerskog rada u košarci, Žika Ranković je bio aktivan u organizaciji trenera u Srbiji i Jugoslaviji i bio je godinu dana i stručni savetnik u KSS .

Mlađe selekcije OKK Beograda u to vreme Imale su zahvaljujući generalnom sekretaru Dejanu Dimitrijeviću veoma uspešnu saradnju sa mnogim klubovima iz Švajcarske i Francuske. Učestvovali su i pobedivali na mnogim turnirima počev od pionira do juniora u Turkuanu, Ansiju, Parizu, Ardu, Ženevi, Ortezu, Le Portelu i mnogim drugim gradovima.